RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1489 van 30 augustus 2016 in de zaak RvVb/1415/0302/SA/0295

In zake: 1. de heer **Wouter FIMMERS**

2. de heer Johan PETERS

3. de heer Wilfried TIMMERMANS

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Pieter JONGBLOET

kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

departement RWO, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Steven MENTEN en Chris SCHIJNS kantoor houdende te 3600 Genk, Grotestraat 122

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de ny JM RECYCLING

partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Koen GEELEN en Wouter MOONEN

kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Limburg, van 17 december 2014, waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van vier windturbines inclusief transformatorstations, kabeltracé's en een 10ky-cabine.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3730 Hoeselt, E313 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 228D, 234C, 236C, 364A en 365A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en heeft deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 juni 2015, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sander KAIRET, die *loco* advocaat Pieter JONGBLOET verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Chris SCHIJNS, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Thomas CHRISTIAENS, die *loco* advocaat Wouter MOONEN verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv JM RECYCLING verzoekt met een aangetekende brief van 31 maart 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 13 mei 2015 de tussenkomende partij toegelaten tussen te komen. Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

Op 19 februari 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van vier windturbines met een rotordiameter van max. 104 m & tiphoogte van max. 150 m incl. transformatorstations, kabeltracé's & 10kv cabine".

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 11 augustus 2011 heeft de deputatie van de provincieraad van Limburg voor de exploitatie van dit windturbinepark een milieuvergunning verleend.

Op 21 december 2011 verklaart de afdeling Milieuvergunningen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie het administratief beroep tegen deze beslissing onontvankelijk omwille van de laattijdigheid ervan.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft met een arrest nr. 230.112 van 5 februari 2015 de afstand vastgesteld van de vordering tot vernietiging van het besluit van 21 december 2011.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgesteld gewestplan 'St. Truiden - Tongeren', gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur – regio Haspengouw - Voeren – Landbouw-, natuur- en bosgebieden "Winterbeek Sint-Huibrechts-Hern, Schalkhoven en Romershoven", vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2008, meer bepaald in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Op 17 september 2013 wordt een projectvergadering georganiseerd.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 juli tot en met 8 augustus 2014, dienen de verzoekende partijen en anderen een collectief bezwaarschrift en twee individuele bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, adviseert op 13 maart 2014 ongunstig.

Watering "Het Vereveld" Beverst adviseert op 14 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 24 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

De FOD Mobiliteit en Vervoer adviseert op 2 april 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 3 april 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 11 april 2014 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 13 november 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeselt adviseert op 18 november 2014 als volgt voorwaardelijk gunstig voor WT 1, WT 2 en WT 3 en ongunstig voor WT 4 en aanhorigheden:

"..

Het college sluit zich niet volledig aan bij het advies van de stedenbouwkundige ambtenaar.

Het college van burgemeester en schepenen is van oordeel dat windturbine 4 ten gevolge van het cumulerende effect van het bestaande omgevingsgeluid van de autosnelweg E313 voor geluidsoverlast zal zorgen bij de woonkern 'Paneel'.

٠.

Gunstig advies voor het bouwen van drie windturbines (met name WT1, WT2 en WT3) met een rotordiameter van max. 104m en een tiphoogte van max. 150m, incl.

transformatorstations, kabeltracés en 10Kv cabines.

Ongunstig voor het bouwen van windturbine 4 en aanhorigheden.

. . . "

De verwerende partij beslist op 17 december 2014 als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"

Overeenstemming met dit plan

Uit het geheel van de geldende voorschriften van het GRUP blijkt duidelijk dat grootschalige niet aan de landbouw gebonden en evenmin te kaderen in natuurbehoudswerken infrastructuur niet mogelijk zijn. De windturbines strijden bijgevolg met de stedenbouwkundige voorschriften van het voornoemde GRUP.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

De aanvrager heeft voorafgaand aan het opstarten van zijn aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning om een projectvergadering verzocht. De vraag tot organisatie van deze projectvergadering werd gesteld in het kader van artikel 4.4.7§2 van de VCRO (afwijkingsmogelijkheid voor handelingen van algemeen belang met beperkte ruimtelijke impact) in combinatie met het BVR van 20 juli 2012 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

. . .

Installaties voor de opwekking van elektriciteit zijn, conform artikel 2, 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7,§2 en artikel 4.7.1,§2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, handelingen van algemeen belang. Het moet dan wel duidelijk zijn dat de windturbines op het openbare elektriciteitsnet worden aangesloten. In huidig geval is dat zo.

De projectvergadering, gehouden op 17 september 2013, heeft onder meer tot doel na te gaan of de windturbines onder de toepassingsmodaliteiten van de voornoemde afwijkingsregelgeving valt. Fundamentele voorwaarden hierbij zijn dat het project een handeling van algemeen belang impliceert (aangesloten op het net en voor minder dan de helft eigen gebruik) én een beperkte ruimtelijke impact moet hebben.

Het projectverslag opgesteld naar aanleiding van dit overleg besluit als volgt:

. . .

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I van het Project-MER-besluit, maar wel op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-MER (zie ook bijlage II van de Europese richtlijn 851337/EEG), Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

De belangrijkste milieuaspecten van windturbines behoren tot de volgende disciplines, behandeld in deze screening/beslissing:

- Wonen (geluid- en slagschaduwhinder, veiligheid)
- Landschap
- Fauna en flora
- Water

De milieuvergunning werd door de deputatie voorwaardelijk verleend op 11 augustus 2011. Vermits hiertegen geen beroep werd ingesteld is ze definitief.

Aspecten geluid. slagschaduw en veiligheid

De berekeningen qua aspecten geluid en slagschaduw zijn uitgevoerd door een erkend geluidsdeskundige conform de destijds vigerende omzendbrief EME12006.01-R012006.02 en de daarin vervatte richtwaarden. De bijgevoegde studie is deze die deel uitmaakt van de milieuvergunningsaanvraag van 2011.

Cumulerende effecten

Aan de overzijde van de autosnelweg situeert zich het project van Windvision I Ecopower, bestaande uit 3 windturbines.

Op ongeveer 2,5 km afstand westelijk van de projectlocatie bevinden zich het bouwvergunde project van Limburg Win(d)t aan het op- en afrittencomplex, bestaande uit 4 windturbines.

Beide projecten zijn thans nog niet gerealiseerd.

Mogelijks cumulerende effecten dienen beslecht te worden in de milieuvergunningsprocedures. Zoals gesteld is er voor het voorliggende project reeds een definitieve milieuvergunning bekomen.

Aspect veiligheid

Uit de milieubeslissing van de deputatie blijkt het volgende:

. . .

Fauna en flora

Het aanvraagdossier bevat een algemene natuurtoets, een aantal verscherpte natuurtoetsen en een project-MER-screeningsnota.

In de omgeving komen een aantal ruimtelijk kwetsbare gebieden voor:

- de speciale beschermingszone BE2200038 (Bossen en kalkgraslanden van Haspengouw) in uitvoering van de habitatrichtlijn (zie plan 1),
- het bosreservaat "Jongenbos",

- het domeinbos Jongenbos,
- het GEN-gebied 426 "Mombeek".

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft, als bevoegde instantie, op basis van het aanvraagdossier voor het project met kennis van zaken een gefundeerd voorwaardelijk gunstig advies verstrekt.

De voorwaarden opgelegd door artikel 4, §2 van de milieuvergunning van de deputatie behelzen:

. . .

Met de verkregen informatie, en gezien de afgegeven milieuvergunning, kan redelijkerwijs gesteld worden dat de milieu-impact aanvaardbaar is en wat dit aspect betreft voldaan wordt aan het verder vermelde artikel 4.3.2 §2 van de VCRO.

. . .

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2020 13% van de certificaatplichtige elektriciteitsleveringen te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. Windenergie kan hierin een belangrijke bijdrage leveren. Het potentieel voor windenergie op land wordt voor Vlaanderen geraamd op 1.000 MW. De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

De basis voor een verantwoorde inplantingswijze met betrekking tot windturbineprojecten is vervat in het bundelings- en optimalisatieprincipe, Er moet gestreefd worden naar een ruimtelijke concentratie van windturbines en dus ook windmeetmasten in en bij de als prioritaire zoekgebieden omschreven industriegebieden, zijnde grootschalige bedrijventerreinen en economische poorten zoals bijvoorbeeld (zee)havengebieden.

Anderzijds kunnen projecten ruimtelijk verantwoord geacht worden als zij aantakken bij voldoende markant in het landschap voorkomende lijninfrastructuren.

Het projectgebied, ten noordwesten van de kern van de gemeente Hoeselt, is gelegen tussen de noordelijk voorkomende E313, westelijk het Reitje, zuidelijk de Kukkelbosstraat, de Romershovenstraat, de Hanterstraat en de Paneelstraat.

Windturbines 1 en 2 situeren zich ter hoogte van het "Bosch Veld" ter hoogte van de asfaltverharde 4 m brede gemeenteweg, de Aanlofstraat. De windturbines 3 en 4 zijn gelegen ter hoogte van "Aen Loffelt", aan een zijtak van de voornoemde weg. De onderlinge tussenafstand werd zo gelijkmatig mogelijk gehouden.

Bebouwing komt er aan de Aanlofstraat niet voor. Westelijk van windturbine 1 staat er een geïsoleerd cluster van een paar woningen ter hoogte van de Kukkelbosstraat, op ongeveer 320 m afstand. Op 300 m afstand komen woningen voor aan de Hanterstraat, zuidoostelijk van de projectlocatie. Langs de Eikenbosstraat situeert zich een klein woongebied met landelijk karakter, op 400 m afstand van de meest nabije noordelijke windturbine 3. Rond dit woongebied staan nog enkele al dan niet zonevreemde woningen.

Het tracé van het Reitje verloopt vanaf de Kukkelbosstraat middels een brug over de E313 verder noordoostelijk richting Damerstraat. Deze weg stijgt aan weerszijden van de E313

naar de brug toe. Aan weerszijden van het Reitje is er hier een dichte begroeiing met bomen. Bovendien is er ook langs de noordoostelijke zijde van de E313 ter hoogte van deze brug begroeiing. Verderop, zowel oostelijk als in westelijke richting, is het landschap gekenmerkt door verschillende woonlinten/gehuchten en kleine open gebieden, plaatselijk doorsneden met diverse groenelementen.

Het tracé van de Paneelstraat, ongeveer 2 km zuidoostelijk van het Reitje, verloopt onderdoor de E313. Langs de zuidoostelijke zijde ter hoogte van de brug staan er bomen langs deze straat. De berm van de E313 is er sterk doorgroend met bomen en struikgewas.

Richting het gehucht Dries, bezijdens het Jongenbos, is het landschap sterk doorgroend door verschillende bossen. Eerst is de bebouwing sporadisch langs de Paneelstraat, verderop richting Dries, komt steeds meer bebouwing voor.

De E313 is ter hoogte van de projectlocatie een 2 maal 2-vaksbaan met pechstroken en groene middenstrook. Zij situeert zich gelijk of ietwat hoger dan het omgevende maaiveld.

Bovendien heeft de E313 mede door de verlichtingspalen, de intensiteit van het (vracht)verkeer en het groene (gras, struiken, bomen) talud een duidelijk visuele impact op het landschap. Er kan bijgevolg niet gesteld worden dat dit een niet markante weg is in dit kleinschalig agrarisch landschap.

Aan de overzijde noordelijk van de E313 werd een project van Ecopower - Windvision voor 3 windturbines, met dezelfde maximale tiphoogte van 150 m, stedenbouwkundig vergund (14 december 2011, beroep bij RvVb, nog geen uitspraak) en milieuvergund (na arrest Raad van State getroffen ministerieel besluit van 24 juli 2014). Het betreft hier bijgevolg geen op zich alleenstaande ontwikkeling. De potentie voor het gebied tot inplanting van windturbines is er alvast groter dan enkel dit project.

De autosnelweg is markant tegenwoordig in het landschap, deze vormt hier een ruimtelijk structurerend element dat als voldoende drager kan dienen. Bijgevolg wordt voldaan aan het primordiale bundelingsprincipe. Van een project dat duidelijk aansluit bij deze infrastructuur is de landschappelijke impact op het agrarisch gebied beduidend minder dan dat deze solitair zou worden ingeplant.

Het betreft hier, gezien het voorgaande, geen groot en homogeen open (agrarisch) gebied.

De mate van zichtbaarheid van een windpark hangt mede samen met de mate van openheid van het landschap. In casu betreft het een landschap dat mede doorsneden is met al dan niet kleine groenelementen in bos-, lijn-, of solitaire vormen.

Het bewuste GRUP leunt aan bij het GRUP 'landbouw-, natuur- en bosgebieden Jongenbos en vallei van de Mombeek van Winterhoven tot Wimmertingen' (BVR 20 juni 2008). Het goed Jongenbos, ongeveer 300 ha groot, ligt op ongeveer 350 m zuidelijk van de E313. Het gewestelijk RUP overlapt bovendien een deel van de ankerplaats "Jongenbos". Het betreft quasi het deel tussen het bos zelf en de E313. In dat deel van de ankerplaats situeren zich de 2 meest westelijke windturbines. Hier is het wezen of de kern van de ankerplaats beperkt tot het bos zelf, met kasteel. De thans betreffende strook, tussen het bos en de E313, kent een louter agrarisch gebruik. De esthetische, de natuurwetenschappelijke, de sociaal-culturele en de ruimtelijk-structurerende waarde van het projectgebied van deze strook naast de snelweg is geenszins op zich betekenisvol.

Bovendien is het geenszins zo dat markant aanwezige structuren de schoonheidswaarde van een landschap überhaupt in het gedrang brengen. Zij kunnen bij vergunde infrastructuren een wettelijke randvoorwaarde binnen dit landschap inhouden, als het ware er reeds een vergroeid deel van uitmaken.

Belangrijk hierbij is dat het windturbinepark een rustig beeld geeft: windturbines zijn gelijkaardig qua dimensies en kleurgebruik. De windturbines moeten van een traag draaiend type zijn, zoals in casu. Een laag toerental wordt als statiger en minder storend ervaren dan een hoog toerental.

De betreffende windturbines zijn op korte afstand gelegen van de E313, dit is één van de vereisten om te voldoen aan het bundelingsprincipe bij markante lijninfrastructuren. Deze vereiste resulteert sowieso in een bereikbaarheid van het project via secundaire wegen en verhardingen langs de velden, akkers, e.d... Secundaire wegenis vlakbij een autosnelweg zijn vaak erg beperkt voorhanden. Het kan bovendien niet de bedoeling zijn dat bij de zoektocht naar geschikte inplantingslocaties de nabijheid van secundaire wegenis als een primordiaal inplantingscriterium wordt gehanteerd. Windturbines kunnen bovendien om veiligheidsredenen (zie mer-screening) niet vlakbij openbare wegen en belangrijke verkeersassen zodat korte toegangswegen, zoals gevraagd, niet altijd vermijdbaar zijn. Het standpunt van ADLO kan in die zin niet worden weerhouden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Het project sluit aan bij de E313, de afstand bedraagt zo'n 150 m tot 200 m. De impact van de markant aanwezige autosnelweg, het gegeven dat het landschap er sterk versnipperd is, dat de tussenafstanden van de windturbines maximaal quasi gelijkluidend zijn, dat een traagdraaiend type wordt gevraagd betekent dat het project de landschapswaarde van agrarische gebied maximaal vrijwaart. Het project resulteert in een duurzame ruimtelijke ontwikkeling van het betrokken gebied, zoals vereist in artikel 1.1.4 van de VCRO. Een goede ruimtelijke ordening van de plaats komt, mede het advies van Onroerend Erfgoed indachtig, niet in het gedrang.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad oordeelt echter dat de exceptie van de verwerende partij en de tussenkomende partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

In casu beschikt JM RECYCLING over een milieuvergunning en een stedenbouwkundige vergunning. Een beroep tot nietigverklaring bij Uw Raad heeft geen schorsende werking.

Enkel een schorsingsarrest kan JM RECYCLING er van weerhouden om over te gaan tot uitvoering van de middels het bestreden besluit afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Gelet op de relatief beperkte tijd die nodig is om dergelijke windturbines op te richten is het evident dat, eens de titularis van de vergunning besluit het bestreden besluit ten uitvoer te leggen, alle turbines opgericht zullen zijn vooraleer een uitspraak voorligt omtrent het beroep tot nietigverklaring, gelet op de gemiddelde duur en de nietopschortende werking van een vernietigingsprocedure,

Het hoeft geen betoog dat de oprichting van de windturbines voor beroepers een ernstig nadeel betekent, minstens schade van enig belang. Immers bij de uitvoering van de werken wordt hun woongenot manifest aangetast en zullen zij geconfronteerd worden met geluidshinder en slagschaduw.

Tevens zal de oprichting en exploitatie van de windturbines een onomkeerbare aantasting betekenen van de natuurlijke kenmerken van de nabijgelegen speciale beschermingszone "BE220000308, Bossen en kalkgraslanden van Haspengouw", en meer bepaald van de aanwezige (Bechsteins) vleermuizenpopulatie. ..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop:

In casu wordt niet betwist dat de begunstigde van de bestreden beslissing zowel over een stedenbouwkundige- als een milieuvergunning beschikt.

Thans heeft de begunstigde van bestreden beslissing nog geen aanstalten gemaakt om de verkregen vergunningen uit te voeren.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partijen de spoedeisendheid menen te kunnen destilleren uit het loutere gegeven dat de noodzakelijke vergunningen zijn verleend en dat het oprichten van de verschillende windmolens hun vermeende hinder zou kunnen genereren. De verwerende partij wijst er op dat de verzoekende partijen de vermeende hinderaspecten zeer summier omschrijven.

Thans wijst de verwerende partij op het arrest VANDENDIJK, waarin uw Raad uitdrukkelijk stelt dat de "spoedeisendheid" dient aangetoond te worden aan de hand van concrete feiten:

. . .

In casu stelt de verwerende partij vast dat de verzoekende partij geen concrete feiten aanvoert. Bijgevolg wordt niet voldaan aan de vereiste van spoedeisendheid.

Het louter veronderstellen dat de procedure voor uw Raad een langere duur heeft dan het oprichten van de windmolens, kan ook niet overtuigen. Bovendien menen de verzoekende partijen dat voor het "oprichten van een windmolen" slechts een "relatief beperkte tijd" nodig is, en dat kan al helemaal niet overtuigen. Zeker niet daar de verzoekende partijen ook geen enkel (objectief) feit te berde brengen die hun stelling staaft.

De verzoekende partijen tonen de spoedeisendheid niet (voldoende) aan.

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

"

De verzoekende partijen reiken uw Raad hiermee geen enkel concreet feit aan, op basis waarvan de hoogdringendheid kan worden vastgesteld. Er wordt niet aangetoond dat de uitvoerbaarheid leidt tot een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

Daarenboven stelt de tussenkomende partij vast dat de verzoekende partijen vrezen dat de windturbines zullen zijn opgericht voordat een uitspraak ten gronde omtrent het annulatieberoep kan worden verwacht en dat zij hiertoe wijzen op 'de gemiddelde duur van de vernietigingsprocedure' en 'de relatief beperkte tijd die nodig is om dergelijke windturbines op te richten'.

De wijze waarop de verzoekende partijen de hoogdringendheid koppelen aan het uitvoerbaar karakter van de vergunningsbeslissing houdt in wezen in dat de spoedeisendheid voor elke uitvoerbare vergunning de regel zou worden. Dit is in strijd met de hierboven weergegeven doelstellingen van de wetgever.

Bovendien laten de verzoekende partijen na ook maar enige duiding te geven omtrent de gemiddelde doorlooptijd van een procedure voor uw Raad en het gemiddelde tijdsbestek binnen hetwelk windturbines worden opgericht. Uw Raad, de verwerende en de tussenkomende partij worden dan ook in het ongewisse gelaten m.b.t. de werkelijke hoogdringendheid die met het schorsingsverzoek gepaard zou gaan.

Hiermee is voldoende aangetoond dat de verzoekende partijen uw Raad niet in staat stellen te beoordelen of er inderdaad sprake is van enige hoogdringendheid. Zij brengen aldus niet voldoende concrete elementen bij ter adstructie van de aangevoerde hoogdringendheid.

De verzoekende partijen beroepen zich daarnaast op de mogelijke en 'onomkeerbare' aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied, om hieruit de hoogdringendheid van de vordering tot schorsing af te leiden.

De tussenkomende partij stelt vast dat deze nadelen niet werden ingepast in de uiteenzetting van het belang van de verzoekende partijen bij het indienen van hun verzoekschrift. Zij baseren hun belang slechts op de gevreesde nadelen inzake hun uitzicht, geluidshinder en de gevreesde slagschaduw.

De aantasting van de natuurlijke elementen kan bijgevolg niet in rekening worden genomen bij de beoordeling van de spoedeisendheid van de vordering in hoofde van de verzoekende partijen. De verzoekende partijen dienen toe te lichten dat de spoedeisendheid verbonden is met concrete feiten die aanleiding geven dat zij zich zullen bevinden in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen. Dit betekent uiteraard dat de ingeroepen spoedeisendheid verbonden is met een persoonlijk nadeel.

Beoordeling door de Raad

becordeling door de rad

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar dossier onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder heeft de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

De verzoekende partij moet bovendien een oorzakelijk verband aantonen tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2. De verwerende partij vergunt met de bestreden beslissing de bouw van vier windturbines.

De verzoekende partijen vrezen voor een aantasting van hun woongenot en stellen dat zij geconfronteerd zullen worden met geluidshinder en slagschaduw.

Verder voeren zij aan dat de nabijgelegen speciale beschermingszone 'BE2200038 Bossen en kalkgraslanden van Haspengouw' onomkeerbaar zal worden aangetast.

De verzoekende partijen wijzen er op dat er voor de exploitatie van de windturbines al een milieuvergunning verleend is en volgens de verzoekende partijen zullen de windturbines gebouwd zijn voor de uitspraak over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Tijdens de openbare zitting van 9 juni 2015 blijkt dat de tussenkomende partij nog niet gestart is met de uitvoering van de werken.

3. Dat de bestreden beslissing uitgevoerd kan worden en een beroep tot vernietiging bij de Raad geen schorsende werking heeft, volstaat niet als hoogdringendheid. De verzoekende partijen moeten overtuigen dat er concrete omstandigheden zijn waardoor het resultaat van de procedure ten gronde niet kan worden afgewacht.

De Raad kan niet anders dan oordelen dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen met betrekking tot de vereiste hoogdringendheid uiterst summier is.

De verzoekende partijen verduidelijken niet de mogelijke slagschaduw, die zij vrezen te zullen ondervinden. De verzoekende partijen brengen weliswaar een aantal foto's bij van het actuele uitzicht, maar duiden hierop niet aan waar de windturbines worden ingeplant. Uit deze fotoreportage kan de Raad niet afleiden hoe en welke slagschaduwhinder de verzoekende partijen zullen ervaren.

Zoals blijkt uit de nota van de verwerende partij, lijken alle verzoekende partijen op enige afstand van de inplantingsplaats van de met de bestreden beslissing vergunde windturbines te wonen.

Ook de door de verzoekende partijen aangevoerde mogelijke geluidshinder is louter hypothetisch, al is het maar omdat de verzoekende partijen ook daarover geen concrete documenten of gegevens bijbrengen.

De verzoekende partijen tonen ook helemaal niet aan dat het verstrijken van de tijd, in afwachting van een uitspraak ten gronde, tot zware schadelijke gevolgen zal leiden.

Voor zover de verzoekende partijen in algemene bewoordingen wijzen op mogelijke schade aan de nabijgelegen speciale beschermingszone, is het bovendien niet duidelijk hoe dit eventueel schadelijk gevolg voldoende persoonlijk is voor de verzoekende partijen.

Uit de uiteenzetting van de hoogdringendheid door de verzoekende partijen blijkt dan ook niet dat er concrete redenen zijn om het dossier sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijn voor de behandeling van een beroep tot vernietiging.

4. De verzoekende partijen tonen niet aan dat het dossier bij hoogdringendheid moet worden behandeld.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet bepaalde voorwaarde van hoogdringendheid.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Jonathan VERSLUYS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS Eddy STORMS